

→ ówczesny

adjectif | ówczesny - singulier, nominatif

de l'époque

Kiedyś chodziłam do tego liceum - Michał to mój ówczesny chłopak.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	ówczesny	ówcześni/ówczesne
genitif	ówczesnego	ówczesnych
datif	ówczesnemu	ówczesnym
accusatif	ówczesnego/ówczesny	ówczesnych/ówczesne
instrumental	ówczesnym	ówczesnymi
locatif	ówczesnym	ówczesnych
vocatif	ówczesny	ówcześni/ówczesne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	ówczesna	ówczesne
genitif	ówczesnej	ówczesnych
datif	ówczesnej	ówczesnym
accusatif	ówczesną	ówczesne
instrumental	ówczesną	ówczesnymi
locatif	ówczesnej	ówczesnych
vocatif	ówczesna	ówczesne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	ówczesne	ówczesne
genitif	ówczesnego	ówczesnych
datif	ówczesnemu	ówczesnym
accusatif	ówczesne	ówczesne
instrumental	ówczesnym	ówczesnymi
locatif	ówczesnym	ówczesnych
vocatif	ówczesne	ówczesne

